
Kovács András Ferenc

KIKET JÚLIÁRÓL SZERZETT

Kiben Júliát szólítja

Júlia két szemem, olthatatlan szemem,
Fejemnek szórt parázsa,
Forgandó elmémbe, mint Phárus felszélben,
Szerelmemnek vagy mása:
Tüzem ébren tartod, fogyasztasz, mint partot
Tengerhab harapása.

Úgy vertengek, szépem, viharzó vízképpen,
Kit szél gályákkal szántott,
Mint háborgó dolgok, széthullámlón bolygok,
Mert Syren szava bántott:
Szeress, el ne vess még, ropjon érted esmégy
Vert szívem szarabándot!

Légy vigasságtétel, testemnek szánt étel,
Számnak itala, lelkem,
Mint szélvésszel tenger, lehelettel ember,
Szerelmeddel bételtem:
Miként égő bárka mennyet érő árba,
Mélyedben megmerültem.

Altera inventio: Júliáról

Júlia szem szén tűz langod versenként űz
Ereteként megéget
Bátor mint szarándok benned szentül járok
Morzsolván egyre téged
Mint vezeklő vétek benned nem osmérek
Bűnt kezdetet se véget